

PILĖNŲ MOZAIKA

2023m. spalio

Redakcinė kolegija:

Redaktorius Meda Kiudytė

Korespondentai mokyklos Jaunųjų žurnalistų būrelio nariai

Kalbos redaktorė Danutė Balčiūnienė

INTERVIU SU LIETUVIŲ KALBOS MOKYTOJA – EVELINA BELEVIČIENE

Kurioje mokykloje pradėjote savo pedagoginį darbą?

Nors bus sunku patikėti, tačiau Kauno Pilenų progimnazija yra mano pirmoji darbovietė, kurioje pradėjau savo pedagoginį darbą.

Kas paskatino Jus tapti mokytoja?

Sunkus klausimas. Greičiausiai buvo daugiau nei viena priežastis. Nuo pomėgio dirbti su vaikais, sutiktų pedagogų savo kelyje, kurie man buvo autoritetai, iki egzistencinės prasmės ieškojimo.

Kokius mokslus turėjote baigti, kad taptumėte mokytoja?

2022 metais baigiau mokomojo dalyko pedagogiką: lietuvių kalbos ir literatūros pedagogiką VDU universitete, įgijau ugdymo mokslų bakalauro laipsnį bei pedagogo kvalifikaciją.

Kodėl Jūs pasirinkote mūsų mokyklą?

Norėjau dirbti su progimnazijos mokiniais, gavau pasiūlymą. Neatsisakiau. Jaučiausi labiausiai reikalinga čia.

Papasakokite apie pirmas pedagogines dienas.

Aš, būdama dvidešimt aštuonerių, priešingai nei dauguma ką tik studijas baigusių 22–23 metų pedagogų, laukiau savo pirmųjų pamokų ir nejaučiau jokio nerimo. Pirmosiomis dienomis, manau, kaip ir visiems, būna visko. Bet visi siekiame bendro tikslo ir dirbame.

Kaip Jums patinka šis darbas?

Darbas su mokiniais mane džiugina. Jų žingeidūs žvilgsniai, šypsenos ir noras tobulėti daro šį darbą prasmingą.

Kas mokytojo darbe yra malonu, o kas sunku?

Malonu – gauti iš mokinių grįžtamąjį ryšį. Jaučiu, kad jie pasitiki manimi. Matyti, kaip jie atsiskleidžia, parodo savo individualias asmenybes. Mokytojos darbas nėra lengvas. Vienam mokiniui gali prireikti papildomos pagalbos ir dėmesio, kitiems – papildomų paaiškinimų ar užduočių sudėtingumo pritaikymo. Tai reikalauja daug pastangų ir planavimo. Nuolat kyla iššūkių, bet stengiuosi jiems padėti, motyvuoti ir padėti suprasti, kad išsilavinimas yra raktas į gyvenimą. Linkiu, kad mokiniai svajotų apie mokslo tęstinumą, o ne tik apie mokyklos pabaigimą.

Dėkojame už Jūsų atsakymus ir linkime kuo geriausios sėkmės.

*Interviu parengė
Austėja Aukštuolytė
Evelina Žaldokaitė*

ŽURNALISTINIS TYRIMAS. SKAITYMAS. KNYGA. BIBLIOTEKA

Šį mėnesį nusprendėme patyrinėti, kokį vaidmenį mūsų draugų gyvenime vaidina knyga. Keleto nesudėtingų klausimų paklausėme visų amžiaus grupių vaikų (nuo antros iki aštuntos klasės). Štai kokius rezultatus gavome:

Uklausyta oikinių	Skaito knygas	Neskaito knygų	Perka knygas	Ima iš bibliotekos	Skaito knygas internete
1	35	1	12	25	1

Džiugu, kad tiek daug mokinių skaito knygas! Tik vienas iš paklaustųjų neskaito! Be to, viena paklaustoji kartais skaito knygas internetu. Matyti, kad vaikai neleidžia pinigų naujoms knygoms ir dauguma jas ima iš bibliotekos. Taigi, pasidomėjome, kokios bibliotekos populiariausios tarp mūsų mokinių.

Lankosi mokyklos bibliotekoje	Lankosi V. Kudirkos bibliotekoje Eiguliuose	Lankosi V. Kudirkos Bibliotekoje Kalmiečiuose	Lankosi V. Kudirkos bibliotekoje Petrašiūnuose	Lankosi Parko V. Kudirkos Bibliotekos padalinyje
5	21	2	1	3

Populiariausias tarp mūsų mokyklos mokiniams yra Kauno V. Kudirkos viešosios bibliotekos filialas Eiguliuose. Domantas ir Marius apsilankė šioje bibliotekoje ir uždavė jos darbuotojoms keletą klausimų.

JŪSŲ DĖMESIUI DOMANTO IR MARIUS INTERVIU SU V. KUDIRKOS BIBLIOTEKOS EIGULIŲ FILIALO DARBUOTOJOMIS

Ar daug mokyklinio amžiaus vaikų lankosi į šioje bibliotekoje?

Taip, tiesą sakant, labai daug. Dažniausiai bibliotekoje lankosi maži vaikai.

Kokio amžiaus dažniausiai yra šie vaikai?

Ateinantys vaikai dažnai būna pradinukai.

Kokios vaikiškos knygos yra skaitomiausios?

Skaitomiausios knygos yra fantastikos ir populiariausios naujos knygos, o iš rašytojų dažniausiai imami yra Astridos Lindgren ir keleto lietuvių autorių kūriniai.

Per kiek maždaug laiko vaikai perskaito knygas?

Visi vaikai maždaug vienodai, bet būna kad kai kurie skaito lėčiau, o yra vaikų, kurie netgi labai greitai perskaito ir ima jau kitą knygą.

Ar dažnai pasitaiko, kad vaikai vėluoja gražinti knygas?

Ne, nelabai dažnai, bet būna. Stengiamės, kad taip neatsitiktų. Turime tam visą sistemą

O ŠTAI GUSTO POKALBIO SU MŪSŲ MOKYKLOS BIBLIOTEKININKE BIRUTE KOREIVIENE SANTRAUKA:

Daugiausiai mokykloje knygas skaito pradinų klasių mokiniai ir tai yra labai gerai.

Vyresni mokyklos

mokiniai tiek daug neskaito kaip pradinukai ir rečiau eina į biblioteką. Pradinukams labiausiai patinka knyga „Nevykėlio dienoraštis“. Dažniausiai mokiniai apsilanko mokyklos bibliotekoje penktadienį arba prieš mokyklinės atostogas. Mokiniam patinka skaityti knygas savaitgaliais arba atostogų metu. Labai norėčiau, kad vyresnių klasių mokiniai į biblioteką ateitų dažniau ir imtų knygas skaityti. Mūsų ateitis priklauso nuo skaitymo

*Marius Liaudenskas
Domantas Damėnas
Gustas Žurauskas
Meda Kiudytė*

ŽURNALISTŲ BŪRELIO EKSKURSIJA Į POGRINDŽIO SPAUSTUVĘ

KELIONĖ

Spalio 19 dieną su Jaunųjų žurnalistų būreliu vykome pamatyti ir ištyrinėti pagrindinę spaustuvę, kuri buvo įrengta ne taip ir seniai – veikti pradėjo 1979 metais!

Kelionė prasidėjo prie mokyklos. Linksmi pasižnekučiuodami nukeliavome iki autobusų stotelės. Įlipome į 3 autobusą ir nuvažiavome iki A. Strazdo g. Išlipę ėjome beveik 4 kilometrus, kol pagaliau

pamatėme „šviesą tunelio gale“ – kelio ženklą su objekto užrašu.

Sušalę ir išalkę išklausėme ekskursijos ir atsisveikinome su ekskursijos vedėja.

Ji mums parodė kur galime prisėsti ir užkąsti. Pasisotino, pasidarėme nuotraukų ir vėl leidomės į kelionę atgal. Reikėjo sukaupti visą savo valią, kad grįžtume 4 kilometrus pėsčiomis atgal iki stotelės, bet geros nuotaikos dėka atlėkėme į stotelę su vėjeliu. Sulaukėme autobuso ir pasiekėme namus. Grįžome namo kupini žinių!

SPAUSTUVĖS „AB“ ISTORIJA

Spaustuvė buvo įkurta visai neseniai - XX a., ji veikė nuo 1979 iki 1990 metų. Ją įkūrė Vytautas Andziulis ir Juozas Bacevičius, ir pats jos pavadinimas buvo sukurtas iš įkūrėjų pirmų pavardės raidžių. Ši spaustuvė per visą vienuolikos metų laikotarpį nuo pat įkūrimo nebuvo aptikta sovietų. Ji įkurta vieno iš įkūrėjų šiltnamyje, o įėjimas paslėptas po baseinu. Teko gerai pasukti galvas, kol nedideliame

šiltnamyje suradome raktą ir atsukome įėjimo angą. Apie spaustuvę tuo metu nežinojo niekas, išskyrus tris žmones: Vytautą Andziulį, jo žmoną (ji mums viską ir aprodė) bei Juozą

Bacevičių. Apie po fontanu paslėptas dirbtuves nežinojo net įkūrėjų vaikai. Taip spaustuvė nebuvo aptikta ir dabar į ją gali apžiūrėti žmonės, kurie nori sužinoti jos istoriją.

KAIP SPAUSTUVININKAMS TEKO SAUGOTIS

1980–1990 metais „ab“ spaustuvėje išspausdinti 23 pavadinimų patriotinio ir religinio turinio leidiniai. Vieno puslapio tekstą tekdavo rinkti 1 valandą, o

vienas leidinys turėjo apie 170 puslapių. Tad galima suskaičiuoti, kiek laiko šiems Lietuvos patriotams tekdavo dirbti pasislėpus giliai

rūsyje po šiltnamiu

Šalia spaustuvės buvo karinis padalinys, tad darbuotis buvo nesaugu, nes virš jų galvų skraidydavo sraigtasparniai. Slaptieji spausdintojai turėjo nusitiesę signalizaciją: viršuje po virtuvės langu buvo įrengtas jungiklis, kurio paspaudimai perduodavo signalą požemyje dirbančiam Vytautui Andziuliui. Kiekvienas supypsėjimas turėjo reikšmę:

- 1 supypsėjimas- reiškia „viskas gerai“.
- 2 supypsėjimai- „kyla pavojus“.
- 3 supypsėjimai „reikia bėgti, nes atskrenda sraigtasparnis“.

Ši spaustuvė dirbo tam, kad neprarastume lietuviybės

Spaustuvė „ab“ yra įtraukta į tarptautinį istoriškai vertingų šaltojo karo įrenginių ir vietovių sąrašą.

JAUNŲJŲ ŽURNALISTŲ ĮSPŪDŽIAI

Išvyka man labai patiko, buvo įdomu spaustuvėje, taip pat patiko keliauti, nors šiek tiek ir pavargau. Manau, kad ši išvyka buvo naudinga ir smagi! – **Meda**

Įdomiausia - įėjimas į spaustuvę. Iš tiesų įspūdinga, kad seniau galima buvo sugalvoti tokią slėptuvę spaustuvei! – **Barbora**

Man labiausiai patiko spaustuvės buvimo vieta - po žeme, nesu buvęs tokioje ir norėčiau apsilankyti su savo tėveliais dar kartą joje. Norėčiau, kad tėveliai pamatytų ir išgirstų spaustuvės savininko žmonos pasakojimus. – **Gustas**

Įdomiausia man buvo, kai mes lipome laiptais į tunelį, kuriame ir yra spaustuvė. O kai įjungė spausdinimo aparatą, galvojau, kad bus daug garso, bet ne. Ši kelionė buvo viena iš įdomiausių, bent jau man. Tikrai norėčiau dar kartą sugrįžti. – **Ainius**

Įdomiausia dalis pagrindinėje spaustuvėje buvo pats spausdintuvas. Sužinojau kaip veikia senieji spausdintuvai.

– *Marius*

Labai patiko įėjimo atidarymo unikalumas ir sunkumas, nes svirtį rasti buvo ganėtinai sunku, bet mums pavyko. Man patiko ne tik atidarymo būdas, bet ir pats spausdinimo mechanizmas bei procesas. – *Domantas*

Ši kelionė man labai patiko. Buvo labai, įdomu kai gidė pasakojo apie šios spaustuvės įkūrimą, praeitį. Ir kolektyvinis sodas buvo labai gražus. – *Evelina*

Mane labiausiai sužavėjo tų žmonių pasiaukojimas Tėvynei. Gyvenau tuo laiku. Žinau, kaip tai buvo pavojinga. Lenkiu galvą prieš tuos, kurie dirbo, kad būtume tokie, kokie esame šiandien. – *Danutė*

*Barbora Zavedskaitė
Miglė Miniotaitė
Ainius Suslavičius*

VĒLINĖS AR HELOVINAS

Šiomet spalio pabaigoje visuomenėje išplito diskusija, ar dera švęsti doram lietuviui Heloviną, ar reikia pasilikti tik su tradicine švente – Vėlinėmis. Mes mokykloje Helovino nešventėme, turėjome smagią ir kūrybingą Moliūgų dieną. Juk švenčių šiuo vėjuotu rudens laiku iš tiesų nėra per daug. 😊

Šiais metais mokyklos Mokinių savivalda moliūgų šventei labai stipriai nesiruošė. Visi kartu po visą mokyklą išdėliojome daugybę vaiduokliukų, kuriuos vyresnių klasių mokiniai turėjo surasti.

Pradinukams paruošti užduotis buvo sunkiau, nes reikėjo sulipinti moliūgus iš popieriaus, o mano darbas

buvo padaryti dėlionės. Dėlionės neužtruko labai ilgai daryti, bet pastangų įdėti reikėjo.

Po šventės kelių mokinių paklausiau, kuriais metais ši šventė buvo geresnė. Dalis atsakė, kad pernai, o kita dalis, kad šiemet. Na, visi turi teisę turėti savo nuomonę.

Moliūgų dieną mokiniams buvo pasiūlyta ateiti ne su mokyklinėmis uniformomis, o su kostiumais. Daug vaikų buvo jais pasipuošę, taip pat kostiumus vilkėjo ir kai kurie mokytojai. Per ilgąją pertrauką vyko

originaliausio kostiumo konkursas. Iš kiekvienos klasės buvo išrinktas vienas mokinys, kuris atstovavo

klasei. Laimėjo konkursą nuostabi nuotaka.

VĒLINĖS

ILGĖS(Vėlinės)- Krinta pageltę lapai, šiurena rudens vėjuje šalnos pakąsta žolė. Su vis ilgėjančiomis naktimis, dar labiau atspindinčiomis rudeniško liūdesio nuotaiką, artėja Ilgės.

Įsiklausykite į žodžio Ilgės skambesį, ir jame pajusite rudenišką liūdesį bei mirties nuojautą, o kartu ir ilgesį. Ilgių pavadinime slypi giliausia šventės prasmė. Vėlinėse liūdesys yra natūralus. Rudens metas ir mirusiųjų prisiminimas žmogaus sielą savaime nuteikia liūdesiui.

Rudens ir prisiminimų apie artimųjų netektį liūdesyje turėtume pajusti savyje ilgesį kažko labai tolimo, bet iki širdies skausmo artimo. Tai-žmogaus vermsės-Amžinosios Tėvynės ilgesys.

Vėlinių dieną lankome artimųjų kapus, degame žvakeles, dalyvaujame maldose. Ši diena skirta ne linksmybės, o prisiminti tuos, kurių jau nėra su mumis...

*Domantas Damėnas
Viktorija Židanavičiūtė
Gustas Žurauskas*